

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

G. Archidiacono, Cantori, & Magistro Scholarum Tornacensibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

G. ARCHIDIACONO, CANTORI,
& Magistro Scholarum Tornacensibus.

Epist. 171.
Dehinc contro-
versiam de
præbenda Ec-
clesiæ Insulan-
sis.

Cum venissent ad apostol. sedem dilecti filij Magister C. Subdiaconus & P. Presbyter pro controversia quam habebant adinvicem super præbenda Ecclesiæ Insulanensis, nos eis dilectum filium nostrum G. sancti Georgij Diaconum Cardinalem concessimus auditorem. Coram quo dictus Magister C. proponere procuravit quod cum olim à bonæ memoriæ C. Papa prædecessore nostro ad Præpositum Ecclesiæ Insulan. pro obtinenda in eadem Ecclesiâ præbenda litteras impetrasset, Præpositus indulgentiam obtinuit ab eodem ne infra biennium aliquem in Ecclesiis suis recipere cogeretur. Iterum verò idem Magister ad eundem Præpositum ipsius prædecessoris nostri litteras reportavit ut elapso biennio præbendam ei conferret in Ecclesiâ Insulanensi, interim tamen ei stallum in choro & locum in Capitulo assignaret, & de quotidianis stipendiis idem Magister cum Canonicis perciperet portionem, venerabili fratri nostro Arrebatensi Episcopo & dilectis filiis Vrficampi & Longipontis Abbatibus super hoc executoribus delegatis. Qui cum vellent in negotio ipso procedere, Præpositus coram eis post secundam citationem apparens, mandatum cum mandatore asseruit expirasse, & ad sedem apostolicam appellavit. Cùmque postmodum idem Magister ad sedem apostolicam accessisset, nos ad litteraturam ipsius, qui scholas dicebatur in artibus Parisiis habuisse, pium habentes respectum, eidem Præposito dedimus in mandatis, quod cum idem Magister, sicut proponebatur, oriundus de villa Insulana, aliquandiu in scholarum regimine deservisset, & ad præsentationem ipsius Ecclesiæ fuisset in Subdiaconum ordinatus, in beneficio competenti, quod ad ejus donationem spectaret, in eadem ipsi Ecclesiâ provideret. Dilectis etiam filiis Decano & Cantori & Magistro F. Canonico Remen. dedimus in mandatis ut super hoc mandatum apostolicum exequi procurarent. Deinde verò idem executores, sicut ex litteris eorum accepimus, cum in Ecclesiâ Insulana præbenda dimidia vacavisset, Magistrum ipsum investendum ad Præpositum destinarent: qui ei beneficium quoddam, non eccle-

siaisticum, sed quod posset laico etiam assignari, temporale videlicet, & incertum, litteraturæ & honestati ejusdem Magistri non competens, quod etiam tunc temporis non vacabat, eidem curavit offerri. Ipsi verò eundem Magistrum vacuum à Præposito redeuntem, & juxta onus eidem præbendæ annexum, in ordinem sacerdotij promoveri paratum, de prædicta dimidia curarunt auctoritate apostolica investire. Post investituram verò præpositus ipse dicto Magistro per nuntium suum quindecim librarum redditus fecit offerri: quos quia recipere noluit, nuntius Præpositi ad sedem apostolicam appellavit. Executores insuper eundem Magistrum ad Insulanum Capitulum destinantes, ei stallum in choro & locum in Capitulo assignari fecerunt; & Canonici eum in fratrem suum & Canonicum cum solita solemnitate receptum, ad possessionem admiserunt ejusdem beneficii corporalem. Verum dictus Presbyter proposuit ex adverso, quod olim præbenda quædam instituta fuerat in Ecclesiâ Insulana, non nisi Presbytero conferenda, qui ad honorem beatæ Virginis divina diebus singulis celebraret. Verum prædecessor memoratus uni Presbytero esse nimis onerosum attendens divina singulis diebus celebrare, præbendam ipsam divisit in duas: quas duobus Diaconibus assignavit, juramento firmantibus quod in proximis quatuor temporibus ad Presbyterij ordinem convolarent. Sed ne ad consequentiam traheretur, statutum est à Præposito & Canonicis, & sub poena excommunicationis inhibuit, ne beneficia ipsa conferrentur aliis nisi Presbyteris jam promotis. Unde cum dicta dimidia vacavisset, sæpèdictus Præpositus eam ad preces Capituli sui dicto Presbytero, qui ad præsentationem eorum fuerat in Presbyterum ordinatus, concessit, & eidem Magistro paratus fuit in competenti beneficio, videlicet quindecim librarum redditibus, providere. Super quo idem Præpositus ad prædictos executores Remen. per nuntium suum dicitur litteras impetrasse. Præterea cum biennium à tempore obtentæ indulgentiæ tunc temporis non fuisset elapsum, Præpositum ad eum recipiendum in Ecclesiâ Insulana proposuit non teneri, cum super hoc fuisset indulgentia impetrata. Ceterum Magister C. indulgen-

tiam ipsam sibi non oboesse respondit cum de ipsa etiam in litteris nostris mentio facta fuisset. Præterea ex quibusdam ab adversa parte inductis nixus est comprobare quod prædicta præbenda aliquando etiam fuerat aliis quam Presbyteris assignata. Cum enim diceretur in litteris ipsis quod secundum antiquam & magis usitatam consuetudinem Ecclesiæ Insulanae præbenda ipsa esset Presbytero conferenda, usitatum etiam esse dicebat ut aliis conferretur; cum etiam dicere quod aliquid inusitato magis usitatum fuerit, sit absurdum. Cum autem Cardinalis prædictus quæ coram eo proposita fuerant, in nostra & fratrum nostrorum audientia fideliter retulisset, nos causam ipsam vestro examini duximus committendam, discretioni vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandantes quatenus nisi vobis sufficienter constiterit per Præpositum & Capitulum Insulanum fuisse concorditer institutum, & sub pœna excommunicationis inhiberetur & hæcenus observatum, ne prædictæ præbendæ aliis quam Presbyteris conferrentur, super prædicta dimidia dicto Presbytero silentium imponatis, facientes per censuram ecclesiasticam appellatione remota eundem Magistrum plena & pacifica ipsius possessione gaudere. Quia verò Presbyter ipse ad præsentationem Præpositi & Capituli Insulan. fuit in Presbyterum ordinatus, volumus nihilominus & mandamus quatenus prædictos quindecim librarum redditus ei assignari mandetis, donec ei per Præpositum ipsius Ecclesiæ fuerit in beneficio competenti provisum. Alioquin si de prædictis constiterit, super ipsa prædicto Magistro, cum non fuerit beneficium ipsi competens, silentium imponentes, eam ipsi Presbytero per sententiam appellatione postposita adjudicare curetis, & faciatis per censuram ecclesiasticam ejus pacifica possessione gaudere. Verùm ne dictus Magister laboris, quem veniendo ad apostolicam sedem sustinuit, mercede frustretur, ei faciatis prædictos quindecim librarum redditus à Præposito monitione præmissa, sublato appellationis & dilationis obstaculo, per censuram ecclesiasticam assignari, præbendam quæ primò vacabit in Ecclesia Insulana, donationi nostræ refervari mandantes personæ idoneæ conferendam: de qua si quid aliud fuerit or-

dinarum, nos illud irritum decernimus & inane. Nullis litteris obstantibus præter assensum part. Quod si omnes &c. Datum Laterani III. Idus Augusti.

CLERO ET POPULO
Reginens.

Cum dilectus filius noster G. sanctæ Mariæ in porticu Diaconus Cardinalis, cui vices nostras tam super balio regni quam officio legationis commiseramus, apud Messanam pro ipsius regni negotiis moraretur, dilecti filij Canonici Regin. eidem obitum. . bo. mem. Regin. Archiepiscopi tam per litteras quam per suos conononicos nuntiarunt. Postmodum autem ad propria revertentes, & convenientes in unum, invocata Spiritus sancti gratia, vota sua in venerabilem fratrem nostrum I. tunc Regin. Archidiac. contulerunt, eundem sibi unanimiter eligentes in patrem suum pariter & pastorem. Cumque ad prædicti Cardinalis præsentiam accessissent, ut ab eo tam assensum quam confirmationem etiam obtinerent, ipse assensum eis regia vice concedens, & electionem examinans, cum eandem invenisset canonicè & de persona idonea celebratam, auctoritate apostolica confirmavit. Ceterum Cardinalis prædictus pericula viarum diligenter attendens, ne dicti electi consecratio nimium differretur, venerabilibus fratribus nostris universis Episcopis Reginensis Ecclesiæ suffraganeis dedit auctoritate apostolica in mandatis ut eidem munus consecrationis impenderent, Palleum à nobis, videlicet pontificalis officij plenitudinem, postmodum recepturo. In quibus prædictus Cardinalis gratiam fecisse dignoscitur, cum idem Archiepiscopus & pro duobus mittere & propter duo ad nostram præsentiam accedere debuisset. Mittere quidem, pro assensu & confirmatione pariter impetrandis. Accedere verò, propter munus consecrationis & donum Pallei obtinenda. Inter cetera namque privilegia quæ sibi sedes apostolica reservavit, unum est, & non minimum, quod Patriarchæ, Primates, & Metropolitanis pro recipiendo Palleo, pontificalis videlicet officij plenitudine, ad eam, tanquam ad magistram & matrem, debent habere recursum. Cum ergo idem Archiepiscopus primò per nuntios, & tandem per se ipsum, nuper ad sedem apostolicam ac-

Epist. 174.
Vt Archiepiscopo suo per Pontificem confirmato obediant.